

handling, han fra Militærets Side blev Genstand for i Aabenraa, og det maa anses fuldt ud oplyst, at han ikke paa nogen som helst Maade er blevet overanstrengt i Tjenesten. Samtlige hans Kammerater udtaler, at han efter deres Opfattelse er blevet skaanet saa meget, som Kendskabet til hans Helbredstilstand overhovedet kunde give Anledning til, og at der er blevet vist ham ethvert tilbørligt Hensyn. I øvrigt synes det, som afdøde, der sikkert har kæmpet tappert mod sin Sygdom, selv gerne vilde forrette saa megen Tjeneste med som muligt, maaske for at han kunde faa sin knugende Hjemve mindsket ved, at Tankerne spredtes.

Det maa anses ganske udelukket, at hans militære Tjeneste kan have haft nogen som helst Indflydelse paa hans Sygdoms Forløb, og der kan ingen som helst Bebrejdelse rettes mod Militæret for den Behandling, afdøde er blevet til Del.

Ad IV. Naar det i „Social-Demokraten“ findes anført, at den vagthavende Reserve-læge paa Garnisonssygehuset i København forlangte en militær Læges Underskrift paa Indlæggelsesseddelen for afdøde, er dette rigtigt og skyldtes en fejlagtig Tro hos den paagældende om Nødvendigheden heraf. Dette sinkede imidlertid kun afdødes Indlæggelse i faa Timer, og Reservelægen var, saaledes som Indlæggelsesseddelen var formuleret, berettiget til at gaa ud fra, at nogen Ambulance ikke var fornøden. Naar han har udtalt til afdødes Moder, „at man nok kunde liste Patientten op ad Kældertrapperne og ind i et Automobil“, kan der da vel neppe ses noget stødende i denne Udtalelse, idet han yderligere udtrykkelig gjorde hende opmærksom paa, at Omkostningerne vilde blive dækket af Hospitalet.

Ad V. Der er endelig af „Social-Demokraten“ og i Rigsdagen rettet stærke Angreb paa Forsvarsministeren i Anledning af den stedfundne Forveksling af afdøde med en anden menig, der ligeledes var med til Lægeundersøgelsen paa Frederiksberg Slot, men som blev indlagt paa Garnisonssygehuset her og ikke kom til Sønderjylland, hvilken Forveksling har sin Rod i en af Stabssergent Olsen i Sønderborg under Sagens Begyndelse afgiven Erklæring.

Jeg har nu oplæst disse Erklæringer og dermed givet en Fremstilling af, hvad Resultatet er blevet af Undersøgelsen med Hensyn til, hvad der er foregaaet med den syge, lige fra han blev undersøgt her i Kø-

benhavn og rejste herfra, til han afgik ved Døden.

For at faa konstateret, hvorledes hans Forhold var, da han mødte her til Lægeeftersyn den 20. Oktober, har Auditøren afhørt hans Moder, Fru Frederikke Jørgensen, og hun erklærer følgende: „Afdøde begyndte sidst i September Maaned d. A. at klage over Træthed og over, at han, der var Rørlagsarbejder, daarlig kunde løfte, hvad han havde løftet tidligere. I Begyndelsen af Maanedten var han blevet indmeldt i en Sygekasse, men talte ikke den Gang om, at han var syg. I Løbet af Oktober fik han et mere og mere blegt Udseende, og han var meget bleg den 20. Oktober, da han meldte sig paa Frederiksberg Slot. Hans Søster havde den Dag sagt til ham: Hvor ser du dog daarlig ud, og afdøde har fortalt, at hans tidligere Kammerater havde spurgt ham, hvorledes han dog var kommet til at se ud.

Da afdøde kom hjem fra Lægeundersøgelsen, spurgte Komparentinden ham, hvad Lægen havde sagt. Afdøde, der i nogen Tid havde lidt af et Bygkorn, fortalte da, at Lægen havde sagt: Ja, det Øje er jo helt spoleret, men rejs De bare til Aabenraa, der kan De melde Dem til Lægen, naar De kommer over. Komparentinden ved ikke, om afdøde havde meldt sig syg til Lægen, og om denne havde undersøgt ham nærmere.

Da afdøde skulde fra Kastellet til Banen, maatte en Arbejdskammerat ved Navn Hubert Sick, ligeledes boende Wolthersgade 5, hjælpe ham med at bære hans Kuffert.

Fra Aabenraa skrev afdøde, at han var kommet paa Hospitalet, og at Lægen sagde, at han havde Influenza. Han klagede over, at han ikke kunde forstaa Hospitalslægen, som var tysk, men klagede ellers ikke over Hospitalsbehandlingen.

Afdøde skrev gentagne Gange hjem, at han var syg og bleg, naar han saa sig i Spejlet, men hans Breve er brændte undtagen to, som Komparentinden udleverede.

Afdøde var meget ked af at skulle til Sønderjylland.

Han troede selv, at han led af Blegset, og Komparentinden købte en Flaske Ferrin og sendte over til ham. Da han imidlertid spiste og sov godt, udtalte han selv, at han ikke mente, det var saa farligt med ham.

En Dag i Slutningen af September, maaske den 27de, kom afdøde hjem og fortalte, at han mente, han havde forloftet sig den Dag, og han skal have klaget over